

V Bruselu dne 8.7.2014
COM(2014) 451 final

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

**Lepší informovanost o situaci díky posílené spolupráci mezi orgány námořního dohledu:
další kroky v rámci společného prostředí pro sdílení informací v námořní oblasti EU**

{SWD(2014) 224 final}

{SWD(2014) 225 final}

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Lepší informovanost o situaci díky posílené spolupráci mezi orgány námořního dohledu: další kroky v rámci společného prostředí pro sdílení informací v námořní oblasti EU

1. Úvod

Lepší výměna informací mezi orgány námořního dohledu je jedním z klíčových strategických cílů Unie v rámci integrované námořní politiky a tvoří významnou součást námořní bezpečnostní strategie¹. Posílení bezpečnosti našich moří a oceánů je také nezbytnou součástí agendy modrého růstu, která usiluje o zajištění růstu a tvorbu pracovních míst.

V současnosti probíhá formou spolupráce rozvoj společného prostředí pro sdílení informací v námořní oblasti EU (CISE v námořní oblasti), jehož se již týkala dvě sdělení Komise z let 2009 a 2010². Mezi pozitivní výsledky patří posílená spolupráce mezi agenturami EU, iniciativy několika námořních odvětví na úrovni EU a také různé iniciativy na vnitrostátní úrovni. Prostředí CISE v námořní oblasti podporují zúčastněné strany ze členských států, Rada a Evropský parlament³.

Orgány členských států vykonávají mnoho odlišných úkolů operativního dohledu, z nichž řada je dána stávajícími povinnostmi vyplývajícími z právních předpisů EU, s cílem zajistit bezpečnost a ochranu našich moří a oceánů. Tyto úkoly vyžadují zvláštní pravomoci a zařízení v různých oblastech: v oblasti obrany, cel, hraničních kontrol, obecného prosazování práva, kontroly rybolovu, ochrany mořského prostředí / reakce na znečištění mořského prostředí a námořní bezpečnosti a ochrany.

Rizika a hrozby pro mořské prostředí nejsou nijak omezovány vnitrostátními či správními hranicemi, a mohou proto těžit z příležitostí, jež skýtá otevřený námořní prostor. Vzhledem k tomu, že tyto orgány čelí rostoucím námořním rizikům a mají jen omezené operativní a finanční zdroje, může být účinnějším postupem – i z hlediska nákladů – optimalizovaná výměna informací. Cílem je, aby všechny subjekty podílející se na provádění námořního dohledu měly včas přístup k relevantním a co nejpřesnějším informacím, které jim umožní výkon činností a hladkou výměnu informací mezi jejich systémy, koordinačními centry i zařízeními pro hlídování a dohled (lodě, letadla, družice atd.).

Cílem tohoto sdělení je zhodnotit současnou situaci a s ohledem na dosažené výsledky určit oblasti, které vyžadují vynaložení dalšího úsilí.

2. Co je prostředí CISE v námořní oblasti a jaké přináší výhody?

Prostředí CISE v námořní oblasti je dobrovolný proces v Evropské unii, který je založen na spolupráci a jehož cílem je dále posílit a podpořit sdílení relevantních informací mezi orgány podílejícími se na námořním dohledu. Nemá nahrazovat ani zdvojovat současné systémy a platformy pro výměnu a sdílení informací, nýbrž má z těchto systémů a platforem vycházet. Jeho konečným cílem je zvýšit účinnost, kvalitu, reakční schopnosti a koordinaci operací dohledu v evropské námořní oblasti a podporovat inovace za účelem prosperity a bezpečnosti EU a jejích občanů.

¹ Společné sdělení Komise a ESVC ze dne 6. března 2014. Join (2014) 9 final.

² KOM(2009) 538 v konečném znění a KOM(2010) 584 v konečném znění.

³ Viz například takzvanou Limasolskou deklaraci přijatou v roce 2013 evropskými ministry a schválenou Radou ministrů a závěry Rady týkající se námořního dohledu v letech 2009–2013, na něž je rovněž odkazováno v posouzení dopadů.

Prostředí CISE v námořní oblasti nebude mít dopad ani na správní struktury členských států, ani na stávající právní předpisy EU v této oblasti, ani na provádění probíhajících iniciativ na úrovni EU, a zejména pak nebude mít dopad na ty iniciativy, které vycházejí z právních požadavků Unie. Vzhledem k tomu, že správní struktury v členských státech jsou různé, bude správní úsilí potřebné k provedení této iniciativy na vnitrostátní úrovni záviset na situaci v každém členském státě.

Cílem je zajistit, aby informace týkající se námořního dohledu shromážděné jedním orgánem námořního dohledu mohly být sdíleny a užity vícenásobně, pokud je to považováno za nezbytné pro operativní činnosti jiných orgánů, namísto toho, aby byly shromážděny a poskytnuty pouze několikrát nebo shromážděny a uchovávány k jedinému účelu. Informacemi o námořním dohledu se mohou rozumět buď výchozí anebo nezpracované údaje, které jsou zvláštním způsobem formátovány, či informace získané z údajů, které byly zpracovány a nabyly určitého významu. Informace mohou být základní nebo obohacené. Informace týkající se námořního dohledu zahrnují např. polohu lodí a jejich trasu, údaje o nákladu, údaje z čidel, námořní i jiné mapy, údaje o meteorologické situaci v oblasti oceánu atd. V případě, že pomocí těchto údajů bude identifikován jednotlivec, nebo pokud bude identifikace jednotlivce na základě těchto údajů možná, bude nutné použít⁴ nástroje EU na ochranu údajů⁵. Přesunem k víceúčelovému využívání údajů a zajištěním interoperability stávajících systémů námořního dohledu⁶ se shromažďování údajů stane méně náročným úkonem z hlediska potřebného času i zdrojů a v ideálním případě budou mít orgány vždy k dispozici nejlepší dostupné informace o situaci na moři.

Zdvojování úsilí v oblasti shromažďování údajů může být nepřímým důsledkem nedokonalé spolupráce mezi orgány. To může rovněž poznamenat získávání, údržbu a využívání zařízení pro dohled, jako jsou radary, komunikační systémy, lodě, vrtulníky, letadla a družice. Posílená výměna informací by mohla pomoci předejít tomu, aby se tyto zdroje získávaly duplicitně, aby se též mořská oblast kontrolovala dvakrát nebo aby se několikrát shromažďovaly tytéž informace či vykonávaly námořní mise, které se překrývají.

Vytváření podmínek pro posílené sdílení informací je nezbytným předpokladem bezproblémové praktické spolupráce na moři mezi vnitrostátními orgány podílejícími se na námořním dohledu.

Výsledky, jichž bylo dosaženo, prokazují, že prostředí CISE v námořní oblasti by mělo řadu jasných výhod. Posílená výměna informací je pak důležitou podmínkou především pro:

- rozšíření znalostí a zlepšení informovanosti o námořní situaci. Oba tyto prvky mohou posílit prevenci, připravenost a reakci na události v oblasti námořní bezpečnosti, které souvisejí s přeshraniční a organizovanou trestnou činností (např. nedovoleným obchodem, nezákonným rybolovem, pirátstvím, ozbrojenou loupeží, terorismem), námořní ochrany, nezákonného vypouštění látek nebo znečištění moří v důsledku nehod. Posouzení, na nichž se podíleli odborníci členských států⁷, jasně prokázala, že orgány řídí námořní dohled účinněji, pokud mají při plánování a výkonu operací

⁴ Směrnice (ES) č. 46/1995, rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV a nařízení (ES) č. 45/2001.

⁵ Informacemi týkajícími se námořního dohledu, které podléhají pravidlům o ochraně údajů, se rozumí například údaje o kapitánovi a jiných členech posádky plavidla. V těchto případech lze umožnit výměnu údajů pouze za velmi konkrétním účelem a měla by být omezena v souladu se zásadou minimalizace zpracování osobních údajů pouze na situace, v nichž vyvstane definovaná operační potřeba.

⁶ Interoperabilitní znamená, že informace mohou být automaticky odesílány ze systému jednoho orgánu námořního dohledu jinému takovému orgánu.

⁷ Zprávy o přípravných akcích a projektech uvedené v oddíle 3.

k dispozici všechny relevantní informace. To může případně vést ke snížení těchto hrozeb a rizik v průměru o 30 %. Příhodnými příklady může být sdílení informací mezi civilními a vojenskými orgány o přílivu migrantů do schengenského prostoru přes Středozemní moře nebo v případě nouze propojení běžného rutinního dohledu a nástrojů pro řízení mimořádných situací v dané mořské oblasti jedním „kliknutím“,

- podstatné snížení úsilí vynaloženého na shromažďování údajů. Zúčastněné strany uvedly, že existuje velká poptávka po další výměně údajů, zejména mezi civilními a vojenskými orgány, a že více než 40 % údajů shromážděných v EU shromažďuje zároveň několik orgánů, např. nekooperativní cílové objekty a identifikační informace lodí,
- snížení správních a operativních nákladů námořního dohledu. Z výpočtů, jež provedli odborníci ze členských států, vyplývá, že celková potenciální úspora nákladů díky posílené výměně informací by mohla dosáhnout celkového přínosu pro evropské hospodářství ve výši asi 400 milionů EUR ročně a přímé úspory ze strany orgánů veřejné správy by ročně mohly činit nejméně 40 milionů EUR. Příslušné investiční náklady by pak dosáhly 10 milionů EUR ročně za prvních deset let.

3. Pokrok při zavádění posíleného námořního dohledu – čeho bylo dosud dosaženo?

Určitou dobu již probíhají iniciativy za účelem zlepšení výměny informací v námořní oblasti. Od roku 2002 byly podniknuty významné kroky jak na vnitrostátní, tak na unijní úrovni, zejména na straně civilních orgánů. Pokroku bylo již dosaženo prostřednictvím řady legislativních nástrojů na úrovni EU, jimiž jsou zavedeny systémy, které slouží různým oblastem politiky a v některých případech přesahují rámec jednoho odvětví.

Jedná se zejména o tyto systémy: systém Unie pro námořní informace a jejich výměnu SafeSeaNet, který poskytuje integrované námořní služby⁸ mimo jiné pro sledování dopravy (informovanost o situaci) a k zajištění provádění právních předpisů EU, jež sídlí v prostorách Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA) a jež v rámci Komise spravuje Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu (MOVE) spolu s členskými státy EU/EHP v rámci řídicí skupiny na vysoké úrovni⁹; společný komunikační a informační systém pro případy mimořádných událostí (CECIS), který usnadňuje komunikaci v průběhu námořních incidentů nebo katastrof a jež v rámci Komise řídí Generální ředitelství pro humanitární pomoc a civilní ochranu (ECHO); systém sledování plavidel spravovaný členskými státy, systém elektronické komunikace (DEH – Data Exchange Highway) a rybářský jazyk pro univerzální výměnu (FLUX – Fisheries Language for Universal eXchange), jež v rámci Komise spravuje Generální ředitelství pro námořní záležitosti a rybolov (MARE), přičemž tyto nástroje slouží k podpoře společné rybářské politiky; síť námořního dohledu MARSUR, již spravuje Evropská obranná agentura (EDA) a jež slouží k podpoře společné zahraniční a bezpečnostní politiky; Evropský systém ochrany hranic (EUROSUR), který zlepšuje informovanost o situaci a schopnost reakce členských států a agentury pro ostrahu vnějších hranic EU (FRONTEX) na vnějších hranicích; a také síť pro bezpečnou výměnu informací (SIENA), systém výměny informací Europolu, platforma Blue Hub Společného výzkumného střediska, která podporuje výzkum a vývoj EU v oblasti námořního dohledu a informovanosti o situaci a provádí experimenty s novými zdroji údajů, které nebyly dosud využívány.

⁸ SafeSeaNet, CleanSeaNet, datové centrum EU LRIT a projekt THETIS.

⁹ Rozhodnutí Komise 2009/584/ES.

Na úrovni EU má zvláštní význam směrnice o ohlašovacích formalitách¹⁰, která zřizuje jednotné vnitrostátní portály. Až budou tyto portály v červnu 2015 plně funkční, budou představovat ústřední vnitrostátní platformy pro výměnu informací, které se týkají ohlašování a sdílení informací o lodích mezi všemi příslušnými orgány a budou propojeny se systémem pro námořní informace Unie a jejich výměnu, a tedy i dalšími systémy, čímž budou všem orgánům, zejména civilním, poskytovány relevantní informace v námořní oblasti napříč odvětvími a státy. Mezi další iniciativy, které zlepšují sdílení informací, patří mimo jiné nadcházející strategie o řízení celních rizik a bezpečnosti dodavatelského řetězce v souvislosti s celním kodexem Unie¹¹, opatření stanovená v novém nařízení o společné rybářské politice¹² a Evropská námořní síť pro pozorování a sběr dat (EMODNET, European Marine Observation and Data Network)¹³.

Ze zkušeností vyplynulo, že prohloubení spolupráce přináší přidanou hodnotu. Příkladem může být operativní užití integrovaných námořních služeb (přehled o posílené námořní informovanosti), jež poskytuje agentura EMSA agentuře FRONTEX a EFCA. To může být inspirací, jak dále pokračovat ve spolupráci na vnitrostátní úrovni.

Na vnitrostátní úrovni již několik členských států zavedlo mechanismy, jako jsou vnitrostátní koordinační centra, na nichž se podílí všechny příslušné orgány (civilní i vojenské), s cílem zlepšit koordinaci. Tato centra mohou být inspirací pro zřízení dalších center.

Od zveřejnění sdělení o prostředí CISE z roku 2010 bylo dosaženo pokroku při provádění plánu týkajícího se tohoto prostředí. Členské státy úzce spolupracovaly při projektech „BlueMassMed“, „MARSUNO“ a „Cooperation“¹⁴.

Členské státy¹⁵, které se podílely na projektu *BlueMassMed*, vypracovaly koncepci vnitrostátních „IT uzlů“, které mohou v budoucnu zastávat úlohu vnitrostátních informačních centrál.

Členské státy¹⁶, které se zapojily do projektu *MARSUNO*, dosáhly zejména pokroku v oblasti přezkumu právního stavu a vznesly návrhy ohledně možné struktury řízení.

Členské státy¹⁷, které se podílely na projektu *Cooperation*, vypočítaly možnou hospodářskou přidanou hodnotu prostředí CISE v námořní oblasti ve scénářích námořního dohledu, které vycházejí ze skutečného provozu. Provedly rovněž studii o přístupových právech orgánů k výměně informací a vypracovaly koncepci pro flexibilní „společný počítačový jazyk“ (společný model údajů), který lze případně použít k zajištění interoperability systémů informování.

Tyto iniciativy napomohly přesnějšímu určení operativní potřeby výměny informací napříč odvětvími a potvrdily ji a byly pravidelně projednávány ve skupině odborníků členských států v oblasti námořního dohledu a v technické poradní skupině pro prostředí CISE, jež se skládá ze zástupců různých orgánů veřejné správy v oblasti námořního dohledu a agentur EU, s cílem zajistit soudržný rozvoj.

¹⁰ Směrnice (EU) č. 65/2010.

¹¹ Nařízení (EU) č. 952/2013.

¹² Nařízení (EU) č. 1380/2013.

¹³ www.emodnet.eu.

¹⁴ www.bluemassmed.net, www.marsuno.eu, <http://www.coopp.eu/>.

¹⁵ Francie, Řecko, Itálie, Malta, Portugalsko a Španělsko.

¹⁶ Švédsko, Belgie, Estonsko, Finsko, Francie, Německo, Lotyšsko, Litva, Norsko a Polsko a Rusko jako pozorovatel.

¹⁷ Finsko, Bulharsko, Estonsko, Francie, Německo, Irsko, Norsko, Portugalsko, Rumunsko, Švédsko a Španělsko.

4. Další kroky pro rozvíjení prostředí CISE v námořní oblasti

Pokrok, jehož bylo doposud dosaženo, je základem pro další práci; zejména umožňuje zaměřit se na zbývající výzvy a ukazuje, že vize prostředí CISE v námořní oblasti je na úrovni členských států i EU postupně uskutečňována. Jednou z nejdůležitějších potřeb je zlepšení výměny informací mezi vojenskými a civilními orgány. Významným prvkem bude zapojení obranné komunity a určení informací, které by mohly být vyměňovány mezi civilními a vojenskými orgány prostřednictvím prostředí CISE v námořní oblasti, neboť vojenské orgány patří mezi hlavní držitele údajů týkajících se námořního dohledu.

Prioritní oblasti pro další přeshraniční a meziodvětvovou spolupráci byly určeny v rámci výše uvedených projektů *MARSUNO*, *BlueMassMed* a *Cooperation*. Mezi tyto oblasti patří mimo jiné:

- sdílení polohy hlídkujících plavidel a letadel v reálném čase a funkční specifikace s cílem zajistit co nejrychlejší reakci na hromadné záchranné operace a/nebo jiné události na moři,
- nástroje spolupráce pro přeshraniční řízení krizí,
- konsolidace údajů a výměna informací o podezřelých plavidlech plavících se ve vodách EU a
- vnitrostátní registry rekreačních plavidel: počítačové zpracování žádostí o informace mezi členskými státy.

Má-li se předejít zdvojování úsilí, bude klíčové, aby se i nadále zkvalitňovaly stávající nástroje a využívaly dosažené výsledky.

Cílem dalších opatření je usnadnit výměnu informací, a tudíž by tato opatření neměla vytvářet žádné nové povinnosti týkající se shromažďování údajů ani by neměla stanovovat povahu informací, jež mají být vyměňovány. O tom bude rozhodovat vlastník údajů.

Komise má v úmyslu přijmout tato další opatření:

- Komise má v plánu zahájit v roce 2014 projekt v rámci sedmého rámcového programu EU pro výzkum (7. RP) s cílem ověřit fungování prostředí CISE v námořní oblasti ve větším měřítku, zejména mezi civilními a vojenskými orgány. Dále bude Komise prostřednictvím rámcových programů Evropské unie pro výzkum a inovace podporovat zavádění inovací.
- Komise vytvoří v úzké spolupráci s členskými státy do konce roku 2016 nezávaznou příručku o prostředí CISE v námořní oblasti, která bude obsahovat doporučení ohledně osvědčených postupů a užitečné informace o tom, jak toto prostředí využívat. Cílem doporučení je mimo jiné podporovat u vnitrostátních orgánů podílejících se na námořním dohledu jednání charakterizované zásadou „zvyšujte povědomí, a tedy sdílejte informace“ (care to share to be aware) napříč různými odvětvími a mezi nimi. Příručka také poskytne pokyny ohledně doporučeného postupu, jak mají příslušné orgány nakládat s osobními či citlivými obchodními informacemi. Příručka by měla zohlednit výsledky různých přípravných akcí, jako je mimo jiné projekt 7. RP, projekt *Cooperation* a pilotní projekty, např. *Marsuno*, *BlueMassMed* a projekt financovaný v rámci programu integrované námořní politiky „Vývoj sítě *SafeSeaNet* na podporu prostředí CISE a jiných komunit“.
- Komise podpoří opatření na rozvoj, zachování a šíření norem, což umožní interoperabilitu systémů námořního dohledu. Tyto normy usnadní výměnu informací týkajících se námořního prostředí mezi orgány dohledu a rozvoj řešení v oblasti IT,

což je stěžejní výzva pro spolupráci mezi členskými státy, rozvoj odvětví a konkurenceschopnost. Bude mezi ně patřit i společný model údajů¹⁸, který vychází z technologických řešení, která jsou již zavedena a vyžadována právními předpisy Unie, s cílem sloužit jako nástroj pro převod mezi informačními systémy námořního dohledu, zejména mezi civilními a vojenskými systémy. Referenční technická architektura pro veřejné služby bude definována do roku 2017 v souladu s referenční architekturou evropské interoperability, jež byla vyvinuta programem „Řešení interoperability pro evropské orgány veřejné správy“ (program ISA) v rámci Digitální agendy pro Evropu. Budou rovněž zapotřebí specifikace na podporu virtuální spolupráce mezi stávajícími systémy IT¹⁹.

- Souběžně by měly být členské státy vybízeny, aby v případě potřeby pokračovaly v modernizaci nastavení IT systémů pro námořní dohled a dále zlepšovaly sdílení informací mezi orgány podílejícími se na námořním dohledu. Na podporu drobných zlepšení je k dispozici financování na úrovni EU.
- Členské státy by také měly co nejdříve zapojit příslušné vnitrostátní orgány na ochranu údajů, aby tak zajistily, že operativní prostředky a cíle budou v souladu s vnitrostátními požadavky na ochranu údajů. Jedním způsobem, jak podpořit vnitrostátní iniciativy a zajistit tak, že budou zavedena nejúčinnější a nákladově nejefektivnější opatření, je předchozí posouzení dopadů.
- Komise bude i nadále přezkoumávat stávající odvětvové právní předpisy na úrovni EU, aby tak odstranila případné zbývající právní překážky pro sdílení informací mezi odvětvími a zároveň zajistila soulad s příslušnými požadavky na ochranu údajů. Ačkoliv se Komise domnívá, že většina těchto překážek již byla odstraněna, je možné, že některé stále existují na vnitrostátní úrovni. Tyto překážky mohou přetrvávat z důvodu organizačních struktur orgánů členských států²⁰.
- Je třeba se dále zamyslet nad správními strukturami, které jsou zapotřebí k řízení prostředí CISE v námořní oblasti, a zejména nad potřebou dohod o poskytování služeb mezi vnitrostátními orgány.

Komise také do roku 2018 zahájí proces přezkumu s cílem zhodnotit provedení prostředí CISE v námořní oblasti a potřebu přijetí dalších opatření.

Komise zdůrazňuje, že za zajištění účinného dohledu nad svými výsostnými vodami a vodami, které spadají do jejich jurisdikce, a případně i na volném moři nesou odpovědnost členské státy. Členské státy nesou odpovědnost také za zajištění služeb operativní výměny informací v oblasti námořního dohledu mezi těmito orgány, avšak v některých případech mohou tento postup podporovat a usnadňovat agentury EU. Proto je třeba, aby operativní aspekty výměny informací byly v souladu se zásadou subsidiarity z velké části decentralizovány ve prospěch vnitrostátních orgánů.

Současně jsou také nezbytná opatření na úrovni EU, protože výměna informací zahrnuje rovněž nadnárodní složku, která obvykle obnáší spolupráci na regionální úrovni či na úrovni

---

¹⁸ Tj. seznam pojmů, významů, pojmenovávacích zvyklostí, formátů údajů a vztahů mezi nimi.

¹⁹ Výměna rychlých zpráv (instant messaging), sdílení videí (streaming), pořádání audio a videokonferencí.

²⁰ Běžnou překážkou, jež byla zjištěna v rámci přípravných akcí, je to, že mandát úředníků v oblasti námořního dohledu je v členských státech omezen na funkci v jednom odvětví, čímž je jim zabráněno ve spolupráci a výměně informací s jinými orgány. Komise proto podpoří odstranění těchto právních omezení na vnitrostátní úrovni.

států v dané mořské oblasti. Kromě toho jsou pravidla a podmínky pro sdílení informací již regulovány na úrovni EU. Úlohou Komise by tedy mělo být – kromě její úlohy při zajišťování provádění a fungování již přijatých právních předpisů Unie – i nadále vystupovat jako zprostředkovatel a koordinátor postupu zavádění prostředí CISE pro námořní oblast s cílem zlepšit a podpořit příslušnou výměnu informací zejména mezi civilními a vojenskými orgány, které se podílejí na námořním dohledu, a zajistit interoperabilitu systémů námořního dohledu na úrovni EU a vycházet přitom ze stávajících systémů a řešení, aniž by došlo k vytváření nového systému.

5. Závěry

Prostředí CISE v námořní oblasti představuje významný krok k naplnění zamýšlené námořní bezpečnostní strategie EU a splňuje její zásady a cíle, neboť se jedná o soudržnou, meziodvětvovou a nákladově efektivní strategii. Je nezbytné podpořit námořní dohled v námořní oblasti EU. I nadále bude věnováno další úsilí tomu, aby byly dodrženy klíčové zásady, jimiž je zabránit zdvojování činností a používat účinná a nákladově efektivní řešení, a toto úsilí se bude zakládat na opatřeních nastíněných v tomto sdělení a na značných zkušenostech všech orgánů a funkcí v členských státech a příslušných agenturách. V této fázi nepovažuje Komise za nutné předkládat meziodvětvové legislativní iniciativy.

Provádění prostředí CISE v námořní oblasti bude i nadále vyžadovat práci jak na úrovni EU, tak členských států.

Má-li být zajištěno, že bude možná zamýšlená výměna informací mezi příslušnými orgány, a zejména mezi orgány civilními a vojenskými, bude zapotřebí přijmout opatření na vnitrostátní úrovni. Komise proto vybízí členské státy, aby se od sebe vzájemně učily a čerpaly inspiraci ze zkušeností získaných při zavádění vnitrostátních koordinačních mechanismů, jež již zavedlo několik zemí, a aby na vnitrostátní úrovni prováděly společné prostředí pro sdílení informací v námořní oblasti v souladu s přístupem rozvinutým na úrovni EU v rámci prostředí CISE v námořní oblasti a za plného využití přínosů stávajících mechanismů výměny informací.

Komise vyzývá Evropský parlament a Radu, aby poskytly politické pokyny a potvrdily svou ochotu podpořit návrhy předložené v tomto sdělení.